

Bjarke Schjødt Larsen

Min egen skyld

ALVILDA

1

Jeg hælder vand over det lille brev med te.
Vandet tager farve og bliver brunt. Det dufter af mynte.

”Godmorgen, Clara,” siger mor. Hun kommer ind i køkkenet i sin morgenkåbe og tager en kop kaffe.

”Jeg er på vej i skole,” siger jeg.

”Så må du have en god dag.” Mor står med sin kop tæt op til næse og mund. Som om varmen og duften skal vække hende. Det ser ud, som om hun kommer i tanke om noget. ”Clara?”

”Ja?”

”Skal vi ikke snart se Marie igen?” Mor ser på mig. ”Det er 100 år siden?”

”Hun har travlt lige nu,” mumler jeg. ”Noget med en fyr.”

Mor smiler skævt. ”Nå ja. Det er jo nok også snart dig.”

Jeg ruller med øjnene og vinker farvel.

2

I skolen sidder Marie på sin plads. Jeg sætter mig ved siden af. Som vi plejer.

”Hey,” siger jeg.

”Hey,” siger hun.

Vi kommer til at grine.

”Skal vi ikke snart hænge ud igen?” Jeg ser på hende. ”Det er så lang tid siden, vi bare har været nede i centeret?”

Hun nikker og smiler, men ser så væk. Hendes mobil ligger på bordet. ”Jo, det kunne være sjovt. Jeg skal bare lige se, om jeg skal noget andet ...”

”Noget andet?” Jeg hæver et øjenbryn. Hvad skal hun? Så slår det mig.

”Du mener ham,” siger jeg.

”Liam har travlt med sit arbejde. Så vi ses, når han kan.”

”Hvor gammel er det nu, han er?” Jeg ser på hende.

”Han går på uni,” siger hun. Det lyder næsten, som om det er noget at være stolt over.

Vi går selv i gymnasiet. Aldersforskellen er måske kun tre år, men det er lidt sært, ikke?